

Stefan Moysa

"Dienst aus der grösseren Liebe zu Christus : Schreiben Papst Johannes Pauls II, an die Priester",
komentarzem opatrzył Hans Urs von Balthasar, Freiburg-Basel-Wien 1979
: [recenzja]

Collectanea Theologica 50/2, 205

1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

pewność idzie w parze z szerokim otwarciem się na człowieka, od którego się wiele wymaga, ale któremu też wiele się ufa.

Widać więc, że niemiecki teolog, wbrew tu i tam odzywającym się krytykom, bardzo wysoko ocenia pierwszą encyklikę Jana Pawła II *Redemptor hominis*.

ks. Stefan Moysa SJ, Warszawa

Dienst aus der grösseren Liebe zu Christus. Schreiben Papst Johannes Pauls II, an die Priester, komentarzem opatrzył Hans Urs von Balthasar, Freiburg-Basel-Wien 1979, Verlag Herder, s. 69.

Recenzowana broszurka zawiera zarówno list Ojca świętego do biskupów, jak też do kapłanów, które to listy zostały — jak wiadomo — napisane z okazji Wielkiego Czwartku roku 1979. Komentator koncentruje się na liście do kapłanów, co jest zrozumiałe, gdyż przede wszystkim ten ostatni zwrócił uwagę opinii publicznej w Kościele i poza nim.

Von Balthasar zaznacza przede wszystkim, że pismo papieskie jest skoncentrowane około jednej myśli, a mianowicie miłości do Chrystusa i Kościoła. Ta miłość stoi u początków urzędu kapłańskiego, którego jest jedynym wytłumaczeniem. Miłość sprawia, że kapłan składa ofiarę i oddaje życie za swoje owce. Język pisma papieskiego jest więc — jak pisze komentator — językiem źródeł i początków chrześcijaństwa.

Jest on nadal językiem samego Kościoła. Tu teolog szwajcarski zwraca się przeciw tym, którzy zarzucają papieżowi, iż chce utrzymać prawo celibatu niezależnie od całej wspólnoty kościelnej. Von Balthasar wylicza pisma, do których papież nawiązuje i w których przejawia się głos Kościoła i jego kolegalność, bardziej niż w nielicznych protestach przeciw celibatowi. Jeżeli polska sytuacja mogła tu mieć jakiś wpływ, to — zdaniem komentatora — należy postawić pytanie, czy miłość do Chrystusa nie została zachowana w tym kraju w czystszej formie niż w zachodnich kulturach.

Język pisma papieskiego jest też językiem wcielenia. Związek między kapłaństwem a celibatem nie ma nic wspólnego z jakąś pogardą dla ciała ludzkiego, czy dla małżeństwa. Przeciwnie — jest on świadectwem wierności, jakie składa kapłan, w którym wciela się miłość do Kościoła. Świadectwo to zachęca również małżonków do wzajemnej wierności. Papież zachęca wreszcie kapłanów do tego, by za wzorem Dobrego Pasterza oddali życie za owce. Język pisma papieskiego jest więc też językiem czynu.

Może nas tylko cieszyć, że znaleźliśmy tu tak głęboką i żywą interpretację myśli Jana Pawła II, interpretację która też w naszym kraju nie jest pozbawiona znaczenia.

ks. Stefan Moysa SJ, Warszawa

Andrzej JAWIEN — Karol WOJTYŁA, *Der Laden des Goldschmieds. Meditationem über das Sakrament de Ehe die sich vorübergehend ins Drama wandeln*, Freiburg in Br. 1979, Verlag Herder, s. 112.

Jest to niemieckie tłumaczenie sztuki *Przed sklepem jubilera* napisanej przez obecnego papieża i wydrukowanej w czasopiśmie „Znak” w roku 1960. Obecnie została wydana w formie książki przez Libreria Editrice Vaticana i nadana w radiu włoskim w marcu, a w zachodni Niemiec — w lipcu 1979 roku. Posłowie do wydania niemieckiego orientuje nas, jak wydawca sztukę tę odczytuje.

Dramat jest — według niego — przykładem specyficznie chrześcijańskiej literatury wyrosłej na gruncie polskim, gdzie związki między chrześcijań-